

gældende ret – også regler, der er rettet indad i den kommunale forvaltning, herunder kommunens styrelsesvedtægt og forretningsorden. Forskrifter, hvis udstedelse ikke er hjemlet eller foreskrevet i lovgivningen, og som kommunen normalt frit vil kunne dispensere fra, har derimod en sådan karakter, at der efter udvalgets opfattelse ikke er behov for – og heller ikke vil være hensigtsmæssigt – at kommunaltilsynet påser deres overholdelse.

Der henvises til betænkning nr. 1395/2000, side 233-234.

Ekspertgruppen er enig i Klagereformudvalgets anbefaling om, at kommunernes overholdelse af forskrifter, der er hjemlet eller ligefrem foreskrevet i lovgivningen, bør være omfattet af kommunaltilsynets kompetence. Ekspertgruppen tager i den forbindelse til efterretning, at bl.a. kommunernes overholdelse af kasse- og regnskabsregulativet herved vil blive omfattet af det kommunale tilsyn.

Der henvises til betænkning nr. 1425/2002, side 161.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan tilslutte sig begge udvalgs opfattelse af, at kommunaltilsynets kompetence bør omfatte en stillingtagen til, hvorvidt kommunen tilsidesætter kommunalt fastsatte forskrifter, i det omfang sådanne forskrifter er hjemlet i lovgivningen. Herved sker der en styrkelse af det kommunale tilsyn, også på det kommunaløkonomiske område. Efter lovforslaget kan tilsynet således tage stilling til, om kommunale forskrifter, der er fastsat i medfør af lovgivningen, overholdes.

Der henvises til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 48, stk. 1.

5.1.4. Særligt vedrørende ansættelsesretlige regler

I forarbejderne til lov nr. 210 af 16. maj 1984 om ændring af lov af kommunernes styrelse, hvorved § 61 i lov om kommunernes styrelse fik sin nuværende affattelse, er anført, at tilsynsmyndighedens sanktioner – ud over ikke at kunne anvendes til gennemtvangelse af krav, der grunder sig på privatretlige forpligtelser – heller ikke kan anvendes ved uoverensstemmelser mellem en kommunalbestyrelse og dennes ansatte (Folketingstidende 1983-84, 2. samling, tillæg A, sp. 1424). Denne begrænsning i det kommunale tilsyns kompetence er ikke nævnt i forarbejderne til tidligere styrelseslove, herunder forarbejderne til den nu gældende lov om kommunernes styrelse, lov nr. 223 af 31. maj 1968.

Efter ministeriets tilsynspraksis er kommunaltilsynet afskåret fra at tage stilling til uoverensstemmelser

mellem en kommune og dens ansatte, medmindre der er tale om spørgsmål om overholdelse af offentligretlig lovgivning, herunder almindelige offentligretlige regler, der særligt gælder for offentlige myndigheder, og hvis overholdelse påses af tilsynet, jf. ovenfor *afsnit 5.1.2*. Tilsynsmyndigheden kan derimod ikke tage stilling til overholdelse af ansættelsesretlig lovgivning, herunder almindelige ansættelsesretlige regler. Dette skyldes, at sådanne regler normalt vil være lovgivning, der også gælder for andre end offentlige myndigheder.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i betænkning nr. 1395/2000, side 100-104.

Klagereformudvalget er af den opfattelse, at tilsynet i sager, hvor en kommune foretager dispositioner i forhold til dens ansatte, som hidtil alene bør føre tilsyn med overholdelsen af lovgivning, der særligt retter sig mod offentlige myndigheder. Denne gældende retstilstand, der er i overensstemmelse med den almindelige afgrænsning af kommunaltilsynets kompetence, har udvalget ikke ønske om at ændre. Dette skyldes bl.a., at uoverensstemmelser om ansættelsesretlige forhold i videst muligt omfang bør løses af de almindelige organer efter de arbejdsretlige forhandlingsregler til afgørelse af tvister. Som en konsekvens af, at almindelige ansættelsesretlige regler ikke er omfattet af tilsynets kompetence, foreslår udvalget det kodificeret, at tilsynet ikke omfatter de regler, der udelukkende regulerer forholdet mellem kommunerne og deres ansatte. Denne bestemmelse medfører, at de kommunale tjenestemandsregulativer ikke er omfattet af tilsynsmyndighedernes kompetence.

Der henvises til betænkning nr. 1395/2000, side 230-232.

Det er *Indenrigs- og Sundhedsministeriets* opfattelse, at begrænsningen af tilsynets kompetence vedrørende uoverensstemmelser mellem en kommune og dens ansatte bør fastholdes. Tilsynet omfatter en stillingtagen til, om lovgivningen er overholdt. Heraf følger, at tilsynet ikke kan tage stilling til, hvorvidt regler fastsat ved overenskomst er tilsidesat. Tilsynet omfatter endvidere ikke, jf. *afsnit 5.1.2.*, lovgivning, der retter sig til både kommuner og private. Dette gælder bl.a. lovgivning vedrørende diverse ansættelsesretlige forhold. *Indenrigs- og Sundhedsministeriet* kan tilslutte sig *Klagereformudvalgets* opfattelse af, at denne afgrænsning er hensigtsmæssig. Hvis der opstår uoverensstemmelser mellem en kommune og dens ansatte i relation til sådanne ansættelsesretlige spørgsmål, er der i et vist omfang mulighed for at søge uoverensstemmelsen løst, eller sagen afgjort, i det system, som er opbygget af arbejdsmarkedets parter el-